

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 13. februara 2015. godine
Ref. br.:RK772/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI162/14

Podnosilac

Shefki Hyseni

**Ocena ustavnosti rešenja Vrhovnog suda Republike Kosovo, Pml. br.
165/14, od 27. avgusta 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Shefki Hyseni, sa stalnim prebivalištem u Mitrovici.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje Vrhovnog suda Republike Kosovo, Pml. br. 165/14, od 27. avgusta 2014. godine (u daljem tekstu: Vrhovni sud).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti rešenja Vrhovnog suda Pml. br. 165/14, od 27. avgusta 2014. godine, na osnovu kog podnosilac tvrdi da su mu povređena prava garantovana Ustavom.

Pravni osnov

4. Član 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) i članovi 22 i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 30. oktobra 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 6. novembra 2014. godine, predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI162/14, imenovao sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca i istog dana, odlukom br. KSH. KI162/14, imenovao članove Veća za razmatranje, sastavljeno od sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajuća), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 6. novembra 2014. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio da popuni zahtev sa odgovarajućom dokumentacijom. Istog dana obavešten je i Vrhovni sud, kome je dostavljena kopija zahteva.
8. Dana 8. decembra 2014. godine, podnosilac je podneo popunjeni obrazac zahteva i tom obrascu je priložio rešenje Vrhovnog suda Pml. br. 165/14, od 27. avgusta 2014. godine.
9. Dana 22. januara 2015. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu, u punom sastavu, da proglaši zahtev neprihvatljivim.

Pregled činjenica

10. Dana 18. marta 2009. godine, Opštinski sud u Uroševcu (presuda P. br. 798/2006) je proglasio krivim podnosioca zahteva za krivično delo prevara iz člana 261, stav 1 Krivičnog zakona Kosova (KZK), i izrekao kaznu zatvora u trajanju od 20 meseci.
11. Dana 23. oktobra 2012. godine, Okružni sud u Prištini (presuda Ac. br. 285/2009) je preinačio presudu Opštinskog suda u Uroševcu, u vezi sa merom kazne podnosioca, i smanjio kaznu zatvora sa 20 meseci na jednu (1) godinu.

12. Dana 20. jula 2014. godine, podnosilac je Vrhovnom sudu podneo zahtev za zaštitu zakonitosti, navodeći da je bilo bitnih povreda odredaba zakona o krivičnom postupku.
13. Dana 27. avgusta 2014. godine, Vrhovni sud (rešenje Pml. br. 165/14) je odbacio kao nedozvoljen, zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti, jer prema navedenom sudu, nisu ispunjeni proceduralni uslovi dozvoljenosti, propisani zakonom na snazi.
14. Pored toga, Vrhovni sud je obrazložio:

[...]

“Na osnovu sadržaja zahteva za zaštitu zakonitosti ne rezultira da je ovim pravnim sredstvom pobijena neka odluka suda, jer se u njoj ne precizira koja je odluka ili koji sudski postupak pobijen koji je prethodio takvoj odluci.

Nasuprot tome, u zahtevu se naglašava samo činjenica da presuda drugog stepena nije uručena osuđenom i na taj način je povređen zakon, obzirom da nije omogućeno podnošenje pravnog sredstva na odluku drugostepenog suda.

Stoji činjenica da u ovom slučaju, presuda drugog stepena nije uručena osuđenom, obzirom da je, kako rezultira iz spisa predmeta – povratnice od 04.03.2013. god., pokušano da se osuđenom uruči dopis, međutim, povratnicom je utvrđeno da je stranka nepoznata. Međutim, Vrhovni sud ocenjuje da je u ovom slučaju, zahtev osuđenog za zaštitu zakonitosti preuranjen, jer je u ovakvoj situaciji trebalo da se obrati prvostepenom sudu sa zahtevom da mu se na pravilan način presuda drugog stepena uruči, od kada rok počinje da teče, a nakon toga, poštujući zakonski rok, podneti ovo pravno sredstvo”.

[...]

Navodi podnosioca

15. Podnosilac zahteva tvrdi da je Vrhovni sud povredio njegova prava garantovana Ustavom, jer je navedeni sud odbacio kao nedozvoljen zahtev za zaštitu zakonitosti, pošto, prema podnosiocu, nije uzeo u obzir činjenicu da mu nije uručena presuda Okružnog suda u Prištini, Ac. br. 285/2009, od 23. oktobra 2012. godine.

Prihvatljivost zahteva

16. Sud prvo ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio proceduralne uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i precizirane Zakonom i Poslovníkom.
17. U ovom slučaju, Sud se poziva na član 113.7, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

18. Pored toga, član 47.2. Zakona, takođe propisuje:

„Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.“

19. Sud se takođe poziva na pravilo 36 (1) b) Poslovnika, koji propisuje:

Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

[...]

(b) samo ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke.

[...]

20. Sud primećuje, iz spisa predmeta, da podnosilac zahteva osporava rešenje Vrhovnog suda Pml. br. 165/14, od 27. avgusta 2014. godine, u vezi sa navodnim povredama prava garantovanih Ustavom. Zapravo, podnosilac zahteva nije precizirao koja mu je konkretna odredba Ustava povređena. Međutim, Sud je *inter alia* shvatio da se radi o pravima koja proizilaze iz člana 31. Ustava i člana 6. EKLJP, kao što je pravo da poseduje sudsku odluku, da bi se stranki ili strankama pružila mogućnost da osporavaju nepovoljnu sudsku odluku i pripreme potrebnu odbranu, kako bi iscrpeli pravna sredstva pred sudovima viših instanci.
21. Međutim, jasno je da je u ovom slučaju, podnosiocu zahteva pružena mogućnost od strane Vrhovnog suda da presudu Okružnog suda u Prištini traži i primi od Osnovnog suda u Prištini, nakon čega bi moglo početi i računanje zakonskog roka za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti. Nema dokaza da je podnosilac zahteva, tada, tražio da mu se dostavi presuda Okružnog suda u Prištini.
22. U ovom slučaju, Sud ne može da utvrdi da, time što podnosilac zahteva nije tražio presudu Okružnog suda u Prištini i, stoga, izgleda da nije primio presudu Okružnog suda u Prištini, mu je uskraćeno pravo na iscrpljenost pravnog sredstva na ovu presudu, i da su mu zato povređena prava garantovana Ustavom.
23. Čak se iz obrazloženja rešenja Vrhovnog suda može primetiti da je zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti odbačen kao nedozvoljen, jer je bio preuranjen. Navedeni sud je savetovao podnosiocu zahteva da se obrati Osnovnom sudu u Prištini i traži presudu Ac. br. 285/2009, od 23. oktobra 2014. godine gde bi, nakon toga, počelo računanje roka i mogućnost podnošenja pravnog sredstva pred višim sudskim stepenom.
24. Dakle, u tom smislu, Sud ocenjuje da zahtev podnosioca ne ispunjava proceduralne uslove prihvatljivosti, što je propisano članom 113.7 Ustava, jer on nije uspeo da dokaže da je iskoristio mogućnosti pružene od strane Vrhovnog suda.
25. Sud ponavlja da načelo subsidiarnosti zahteva da podnosilac iscrpi sve proceduralne mogućnosti u redovnom postupku, kako bi se sprečila povreda Ustava, ili ako je do toga došlo, da se ispravi takva povreda osnovnih prava. U suprotnom, podnosilac zahteva je odgovoran kada se njegov slučaj proglašuje

neprihvatljivim od strane Ustavnog suda, ako on ili ona ne iskoriste redovne postupke ili ako ne prijave povrede Ustava u redovnom postupku. Pravilo se zasniva na pretpostavci da pravni poredak Republike Kosovo obezbeđuje delotvorno pravno sredstvo za zaštitu protiv povreda ustavnih prava (vidi rešenje o neprihvatljivosti: KI41/09, od 21. januara 2010. godine, *AAB-RIINVEST L.L.C. Priština protiv Vlade Republike Kosovo*, i vidi, *mutatis mutandis*, ESLJP, *Selmouni protiv Francuske* br. 25 803/94, odluka od 28. jula 1999. godine).

26. Na osnovu gore navedenih razloga, Sud zaključuje da zahtev podnosioca ne ispunjava proceduralne uslove prihvatljivosti, propisane članom 113.7 Ustava, članom 47.2 Zakona o pravilom 36 (1) b) Poslovnika, jer nisu iscrpljena pravna sredstva.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47.2. Zakona i pravilima 36 (1) b) i 56 (2) Poslovnika o radu, dana 22. januara 2015. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona; i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani